

15. októbra 2022

Meditačný obsah č. 160:

Táto veta od Alberta Talhoffa (1888-1956) vyjadruje jednoduchým spôsobom ten istý obsah, ktorý bol predstavený v minulom meditačnom liste:

Človek bude mať najväčšie zdravie vtedy, ak bude mať najväčšiu dôveru k duchovným silám, a to celkom bez ohľadu na to, ako je na tom telo.

Dôvera v duchovné sily znamená celkom prakticky toľko, ako poznanie a cit pre pravdu vzhľadom na existenciu myšlienky, ktorá má bytostnú existenciu a ktorá prostredníctvom práce s myslením a s vedomím môže byť uskutočnená.

Pojem viery v zmysle poznania a citu pre pravdu musí byť vyňatý mimo cirkevného kontextu, dokonca musí byť vykúpený, aby sa raz mohol stať časťou individuálnej ľudskej bytosti. Viera preto nie je nejaké považovanie za možnú pravdu, je to skôr videnie, vedomé vzrastajúce vnímanie a dôvera vo vlastné sily, že predsavzatý cieľ sa naozaj uskutoční pomocou opakovaného zaoberania sa. Človek potom už nie je závislý na svojom tele alebo samovoľných silách, ale dokáže svoj život vedome viesť a cieľavedome rozvíjať.

Nakoľko sa hore uvedená veta môže skutočne stať realitou?

Alebo inak vyjadrené:

Ako ďaleko sa jednotliviec odváži vyjsť do úrovne myšlienky, aby ju uskutočnil takým spôsobom, ktorý bude priaznivý pre vývoj a bude zdravý?

Pramene na prehĺbenie:

1. „Duša má prirodzenú dôveru v myslenie. Cíti, že by musela stratiť všetky istoty v živote, ak by nemohla túto dôveru mať. Ak sa začnú pochybnosti o myslení, zdravý duševný život vyhasne. Ak nie je možné urobiť si jasno v myslení, musí mať človek možnosť útechy, že táto jasnosť by vznikla, len keby sa človek dokázal vzchopiť k dostatočnej sile a ostrosti myslenia. Človek môže byť v pokoji pokiaľ ide o vlastnú neschopnosť niečo si ujasniť myslením; ale nie je schopný zniesť myšlienku, že by myslenie samotné nedokázalo priniesť uspokojenie, ak by do jeho oblasti človek prenikol tak, ako je to nevyhnutné na to, aby v určitej situácii života dosiahol plné svetlo. (Rudolf Steiner, Prah duchovného sveta, GA 17, s.5)

2. Nietzsche povedal napríklad svoju famóznú vetu: „Boh je mŕtvy.“ Rovnakým spôsobom sa dnes dá povedať: „Zdravie, v zmysle samozrejmeho daru, dnes pre človeka vyhaslo.“ Pojem zdravie sa preto stal mŕtvym pojmom, pojmom bez myšlienky, bez obsahu a bez jeho vnímania. Človek musí venovať pozornosť súvislostiam, ako a do akej miery v dnešnej dobe znovu vytvoriť koncepciu nastávajúceho zdravia, aby bol človek schopný integrácie do budúcnosti.

[meditácia č. 159](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č. 161](#)